

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 198/2016-14

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 6. apríla 2016 predbežne prerokoval sťažnosť [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], zastúpeného advokátom JUDr. Gabrielom Blehom, Ladislava Dérera 2, Bratislava, vo veci namietaného porušenia jeho základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 Ústavy Slovenskej republiky, základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva na spravodlivé súdne konanie a na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Bratislava IV v konaní vedenom pod sp. zn. 10 C18/2014 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť [REDAKOVANÉ] o d m i e t a ako zjavne neopodstatnenú.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 11. marca 2016 doručená sťažnosť [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ] (ďalej len „sťažovateľ“), vo veci namietaného porušenia jeho základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“), základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na spravodlivé súdne konanie

a na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Okresného súdu Bratislava IV (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 10 C 18/2014.

Sťažovateľ v sťažnosti uviedol:

«Sťažovateľ podal dňa 11.06.2014 na Okresný súd Bratislava IV žalobu o ochranu osobnosti, zákaz diskriminácie, ktorá bola vedená pod sp. zn. 10C18/2014. Okresný súd nekonal v zmysle O.s.p. v týchto bodoch, ktoré sú podstatou tejto sťažnosti:

1) V prvom rade okresný súd porušil moje procesné práva tým, že súd ma nevyzval na doplnenie konania v zmysle § 43 (1) do 60 dní, ale až po vyše 510 dňoch od podania žaloby a to priamo na prvom pojednávaní konanom 2.2.2016, ktoré následne z tohoto dôvodu odročil.

2) Súd po druhé porušil moje procesné právo na doplnenie dokazovania, nakoľko dôkaz o mojom prekonaní „infarktu myokardu“, čo sa výsostne týkalo môjho zdravia v zmysle ochrany osobnosti vylúčil zo spisu pred začatím pojednávania „trikom“ – vyreklamovania – do iných konaní (o rozvode manželstva a o určení výživného) kde boli odmietnuté vzhľadom na iný predmet konania (tu vidím spiknutie troch sudkýň resp. vyšších súdnych úradníčiek v prospech mojej manželky vylustrovanej ako príslušníčka bývalej Štb).

3) Súd do tretice umelo vyrobil „prieťahy v konaní“, nakoľko do dnešného dňa nerozhodol uznesením o návrhu na vydanie predbežného opatrenia, týkajúce sa môjho zdravia, ale takticky ho taktiež „trikom“ – vyreklamoval do iných konaní (o rozvode manželstva a o určení výživného) pričom si bol vedomí, že sa nebudem môcť odvolať a práve v tomto konaní je návrh opodstatnený, (v konaniach o rozvode manželstva a konaní o určenie výživného bol zamietnutý o čom sa tri sudkyne vopred dohodli).»

Sťažovateľ navrhol, aby ústavný súd rozhodol o jeho sťažnosti takto:

„1. Základné ústavné právo ██████████ zakotvené v čl. 46 a nasl. Ústavy SR – právo na súdnu ochranu, ktorého súčasťou je aj právo na spravodlivý súdny proces postupom Okresného súdu Bratislava IV v konaní vedenom pod sp. zn. 10C18/2014 porušené bolo.

2. Základné právo [REDAKOVANÉ], na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a právo na prejednanie jeho záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Bratislava IV v konaní vedenom pod sp. zn. 10C18/2014 porušené bolo.

3. Okresnému súdu Bratislava IV prikazuje, aby v konaní vedenom pod sp. zn. 10C18/2014 vo veci Návrhu na vydanie predbežného opatrenia a posudzovania doplnenia dokazovania konal bez zbytočných prietáhov.

4. [REDAKOVANÉ], priznáva finančné zadosťučinenie v sume 10.000 Eur..., ktoré je Okresný súd Bratislava IV povinný vyplatiť do jedného mesiaca od právoplatnosti tohto nálezu.

5. Okresný súd Bratislava IV je povinný uhradiť trovy právneho zastúpenia na účet jeho právneho zástupcu...“

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa.

Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na ktorých prerokovanie nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy

podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

O zjavnej neopodstatnenosti sťažnosti možno hovoriť vtedy, keď namietaným postupom všeobecného súdu nemohlo vôbec dôjsť k porušeniu toho základného práva alebo slobody, ktoré označil sťažovateľ, a to buď pre nedostatok vzájomnej príčinnej súvislosti medzi označeným postupom všeobecného súdu a základným právom alebo slobodou, porušenie ktorých namietal, prípadne z iných dôvodov. Za zjavne neopodstatnenú sťažnosť preto možno považovať tú sťažnosť, pri predbežnom prerokovaní ktorej ústavný súd nezistil žiadnu možnosť porušenia označeného základného práva alebo slobody, ktorej reálnosť by mohol posúdiť po jej prijatí na ďalšie konanie (IV. ÚS 92/04, III. ÚS 168/05, IV. ÚS 221/05).

Ústavný súd predbežne prerokoval sťažnosť sťažovateľa a skúmal, či nie sú dané dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde, ktoré bránia jej prijatiu na ďalšie konanie.

Sťažovateľ v petite sťažnosti namieta porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prejednanie svojej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru postupom okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 10 C 18/2014, ako aj porušenie svojho základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ústavy a práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru.

Ústavný súd opakovane judikoval, že jednou zo základných pojmových náležitostí sťažnosti podľa čl. 127 ods. 1 ústavy je v prípadoch, keď sa ňou namieta porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov, to, že musí smerovať proti aktuálnemu a trvajúcemu zásahu orgánov verejnej moci do základných práv sťažovateľa. Uvedený názor vychádza zo skutočnosti, že táto sťažnosť zohráva preventívnu funkciu, a to ako účinný prostriedok na to, aby sa predišlo zásahu do základných práv,

a v prípade, že už k zásahu došlo, aby sa v porušovaní týchto práv ďalej nepokračovalo (napr. IV. ÚS 104/03, IV. ÚS 215/07, III. ÚS 305/07).

Ústavný súd poukazuje aj na svoju judikatúru, z ktorej vyplýva, že nie každý zistený priet'ah v súdnom konaní má nevyhnutne za následok porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru (I. ÚS 46/01, I. ÚS 66/02, I. ÚS 154/03, IV. ÚS 221/05). V prípade, keď ústavný súd zistil, že postup všeobecného súdu sa nevyznačoval takými významnými priet'ahmi, ktoré by bolo možné kvalifikovať ako „zbytočné priet'ahy“ v zmysle čl. 48 ods. 2 ústavy, nevyslovil porušenie základného práva zaručeného v tomto článku (napr. II. ÚS 57/01, IV. ÚS 110/04), prípadne návrhu buď nevyhovел (napr. I. ÚS 11/00) alebo ho odmietol ako zjavne neopodstatnený (napr. I. ÚS 17/01, I. ÚS 41/01, I. ÚS 57/01, IV. ÚS 221/05).

Zo s'ťažnosti a z jej príloh vyplýva, že konanie vedené okresným súdom pod sp. zn. 10 C 18/2014 sa začalo 11. júna 2014 doručením návrhu s'ťažovateľa, ktorým sa domáhal ochrany osobnosti proti svojej manželke [REDACTED] (ďalej len „odporkyňa“), s ktorou je na základe jej návrhu v rozvodovom konaní, a v ktorom zároveň žiadal o vydanie predbežného opatrenia. Okresný súd uznesením z 10. júla 2014 podanie s'ťažovateľa, ktorým žiadal o vydanie predbežného opatrenia, odmietol.

S'ťažovateľ 7. júla 2015 doručil okresnému súdu podanie označené ako „*Doplnenie dokazovania*“ a „*Zaslanie Návrhu na vydanie predbežného opatrenia v prílohe*“, ku ktorému pripojil návrh na nariadenie predbežného opatrenia. V predmetnom návrhu doručenom okresnému súdu 7. júla 2015 s'ťažovateľ navrhoval, aby okresný súd predbežným opatrením uložil odporkyni povinnosť strpieť s'ťažovateľa (manžela odporkyne) vo svojom byte vo [REDACTED] a to až do končného rozhodnutia v rozvodovom konaní, alternatívne, aby uložil odporkyni povinnosť prispievať na výživu s'ťažovateľa sumou 100 € mesačne a povinnosť poskytovať s'ťažovateľovi časť svojej pracovnej odmeny vo výške 100 €.

Na pojednávaní konanom 2. februára 2016 okresný súd oboznámil prítomného s'ťažovateľa s tým, že na základe rozhodnutia reklamačnej komisie ustanovenej rozvrhom

práce okresného súdu na rok 2015 z 15. júla 2015 bol návrh sťažovateľa na vydanie predbežného opatrenia doručený 7. júla 2015 k sp. zn. 10 C 18/2014 zapísaný k rozvodovému konaniu vedenému okresným súdom pod sp. 4 C 180/2013, a to v časti, ktorou sa sťažovateľ domáhal uloženia povinnosti odporkyňi strpieť sťažovateľa (manžela odporkyne) vo svojom byte vo [REDAKOVANÉ], a to až do končného rozhodnutia v rozvodovom konaní.

Okresný súd zároveň oboznámil sťažovateľa s tým, že o jeho obdobnom návrhu na vydanie predbežného opatrenia ako návrh doručený 7. júla 2015 k sp. zn. 10 C 18/2014 rozhodol okresný súd v konaní vedenom pod sp. zn. 13 P 190/2012 o určenie manželského výživného tak, že uznesením zo 17. augusta 2015 ho zamietol a Krajský súd v Bratislave uznesením č. k. 11 CoP 605/2015-450 z 2. novembra 2015 odmietol odvolanie sťažovateľa proti predmetnému uzneseniu okresného súdu. Na základe uvedeného okresný súd oboznámil sťažovateľa, že je tu daná prekážka rozhodnutej veci vo vzťahu k ním podanému návrhu na vydanie predbežného opatrenia.

Okresný súd uznesením z 2. februára 2016 doručeným sťažovateľovi na pojednávaní konanom 2. februára 2016 vyzval sťažovateľa podľa § 43 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „OSP“) na doplnenie návrhu vo veci samej o náležitosti v súlade s § 42 ods. 3 a § 79 ods. 1 OSP.

Pojednávanie konané 2. februára 2016 bolo odročené na 26. apríl 2016.

Porušenie všetkých práv vidí sťažovateľ v prieťahoch v postupe okresného súdu spočívajúcich najmä v tom, že okresný súd dosiaľ nerozhodol o jeho návrhu na vydanie predbežného opatrenia doručenom okresnému súdu 7. júla 2015, ďalej v tom, že v rámci tzv. reklamačného konania bol tento návrh na vydanie predbežného opatrenia pripísaný k inému konaniu, ako aj v tom, že k odstráneniu väd návrhu vyzval okresný súd sťažovateľa až po viac ako roku a pol od doručenia návrhu (začatia konania).

Ústavný súd konštatuje, že postup okresného súdu v posudzovanom konaní vzhľadom na celkovú dĺžku konania v trvaní 1 roka a 8 mesiacov a úkony okresného súdu

sa nevyznačujú priet'ahmi takej intenzity, ktoré by zakladali reálnu možnosť porušenia označených práv s'ťažovateľa. Zároveň je nutné poznamenať, že okresný súd síce s neprimeraným časovým odstupom vyzval s'ťažovateľa na odstránenie nedostatkov jeho návrhu, uvedené však za súčasného stavu konania, keď už okresný súd uznesením takúto výzvu učinil a vo veci je nariadené aj ďalšie pojednávanie, nie je možné hodnotiť ako toho času pretrvávajúci priet'ah v konaní. Vo vzťahu k postupu okresného súdu pri hodnotení návrhu s'ťažovateľa na vydanie predbežného opatrenia (priradením k rozvodovému konaniu podľa rozhodnutia reklamačnej komisie, resp. konštatovaním prekážky veci rozhodnutej) ústavný súd nezistil možnosť porušenia s'ťažovateľom označených práv. Ústavný súd zdôrazňuje, že v súlade so zásadou subsidiarity právomoci ústavného súdu posúdenie zachovania práv s'ťažovateľa v súvislosti s procesným postupom okresného súdu v konaní bude patriť primárne do právomoci všeobecného súdu na základe opravných prostriedkov proti prvostupňovému rozhodnutiu.

Z uvedených dôvodov ústavný súd podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde s'ťažnosť s'ťažovateľa odmietol ako zjavne neopodstatnenú.

Vzhľadom na odmietnutie s'ťažnosti sa ústavný súd ďalšími nárokmi s'ťažovateľa nezaoberal.

Ústavný súd v závere pripomína, že toto rozhodnutie nezakladá prekážku veci rozhodnutej v zmysle § 24 písm. a) zákona o ústavnom súde, a preto nebráni tomu, aby s'ťažovateľ za predpokladu, že by v ďalšom priebehu napadnutého konania dochádzalo k zbytočným priet'ahom alebo by činnosť okresného súdu bola neefektívna, predložil ústavnému súde novú s'ťažnosť.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 6. apríla 2016